

skal endnu blot bemærke, at man af selve Kortene kan komme til Kundskab om, at der maa være Feil af en vis Størrelse tilstede, naar nemlig de forskjellige Kort over tilgrænsende Jorder sammenlignes; naar man f. Ex. tager Kortet over en bestemt Byes Jorder for sig og sammenligner dette Korts Grændser med Grændserne af de tilstødende Jorder, og disse Grændser ikke stemme overens; maa der være Feil tilstede ved et af de Kort; hvor Grændserne ikke falde sammen — det er meget muligt, at der er Feil ved dem begge — og derved kan man faae en Forestilling, om de Feil, der findes, ere større eller mindre.

S. Sage: Det Forslag, der er stillet af mig tilligemed 14 andre Medlemmer under Nr. 4, er fremkaldt ved den Forhandling, der fandt Sted under Finantslovens 2den Behandling. Det blev nemlig fra alle Sider anerkjendt, at Ministeriet skulde have fri Raadighed med Hensyn til den Sum, der var bevilget under A. o. 7 til Landvæsenets Fremme; men imidlertid var Forslaget fra Udvalgets Side stillet paa en saadan Maade, at der i dette var nægtet visse forlangte Summer til bestemte Diemed, og man har derfor antaget, at Ministeriet saaledes, som det ogsaa fra Ministerbanken dengang blev udtalt, ikke vilde antage at have fri Raadighed med Hensyn til denne Sums Anvendelse, og navnlig ikke fri Raadighed til at anvende Dele af den i de Diemed, hvor en udtrykkelig Nægtelse havde fundet Sted; vort Forslag gaaer derfor ud paa, at Ministeriet skulde ved en udtrykkelig Bestemmelse erholde fri Raadighed over denne Sum. Skulde imidlertid den ærede Minister antage, at det af Udvalget under Nr. 3 stillede Forslag i saa Henseende giver ham fri Raadighed, troer jeg, paa Forslagsstillerens Vegne, at kunne tage Forslaget tilbage. Jeg troer ganske vist, hvilket er blevet udtalt af flere ærede Medlemmer af Thinget, at man tidligere er gaaet ud fra, at denne Sum ikke efter Underbilagene bandt Ministeriet; men, som sagt, Maaden, hvorpaa Forslaget ved 2den Behandling var stillet, vakte Tvivl om, hvorvidt den

frie Raadighed maatte kunne være tilstede, efterat de Nægtelser, som dengang vedtoges, havde fundet Sted. — Det Forslag, der er stillet under Nr. 9 med Hensyn til Landstutteriet falder ganske sammen med et Forslag under Nr. 10, der er stillet af Indenrigsministeren, og jeg skal derfor tillade mig at tiltræde det af den forrige Minister stillede Forslag, som den nærværende Indenrigsminister maaskee ogsaa vil tiltræde. Jeg skal ingenlunde indlade mig paa den Forhandling, som i saa rigt Maal fandt Sted under 2den Behandling om, hvorvidt det er rigtigt eller ikke at nedlægge Landstutteriet; men saa meget troer jeg imidlertid, at Alle kunne være enige om, at naar vi handle med Statens Midler, saa maae vi handle saaledes, som en forstandig Privatmand vil handle. Der er jo her Tale om at ophæve umiddelbart, med et kort Varjel, Landstutteriet, idet der nemlig kun bevilges dertil, dersom Udvalgets Forslag skal staae ved Magt, Midler for ¼ Aar. Enten man nu fortolker den tidligere Lov saaledes, at de 6 Aar, der skulle gives som Prøve, være et Minimum eller et Maximum, om det var en Prøve, hvorefter Ministeriet var forpligtet eller opfordret til at fremkomme med et Forslag til en ny Lov eller ikke, saa er det ganske vist, at den Maade, hvorpaa Rigsbagen i forrige Session tog denne Sag, indeholdt en Opfordring for Ministeriet til at fremkomme med et Lovforslag, for at faae Forholdet ordnet. Dette Lovforslag var jo ogsaa, som er oplyst for os, udarbejdet, og kun tilfældige Omstændigheder have gjort, at det ikke kunde komme frem her i Thinget. Nu er Spørgsmaalet, om vi, paa Grund af disse tilfældige Omstændigheder, paa eengang skulle gjøre det umuligt for Regjeringen at forsøge en Ordning af dette Forhold paa en forstandig Maade, om vi skulle kunne overveie et Forslag, der foreligger i Lovsform, eller om vi ved at nægte Bevillingen her skulle, som det er blevet sagt, lade Hestene børe, fordi de manglede Havre; det sidste vilde dog neppe være en forstandig Maade at ophæve Landstutteriet paa. Skal det ophæves, saa lad det blive ophævet, men efter en Overveielse, som gjør det muligt at tage en Beslutning om, hvorvidt det delvis eller ganske